Çömlekçi

Mehmet Emin Yurdakul

Çömlekçi — Mehmet Emin Yurdakul

İlk yayın: Türk Sazı (1914)

Mehmet Emin Yurdakul 1944 yılında öldü. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun 27. maddesi uyarınca eserin özgün metni kamu malıdır.

Metin, Vikikaynak (tr.wikisource.org) aktarımından alınmıştır: https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Çömlekçi&oldid=165475 (revizyon 165475). Bu aktarım Creative Commons Atıf-AynıLisanslaPaylaş 4.0 (CC BY-SA 4.0) lisansıyla paylaşılır; bu PDF de aynı lisansla serbestçe paylaşılabilir.

pdfkitaphane.com

Sanayi Mektebi talebesine

Köyde idik, bir sabah, hava almak istedim;
Çocuğuma: «Seni de götüreyim, gel!» dedim.
Baba oğul kırlarda, bayırlarda dolaştık;
Elmas gibi parlayan bir pınara yaklaştık.
Söğütlerin o zümrüt gölgesinde oturduk.
Bu sırada, arkadan bir ses duyduk: Bir çocuk.
Sol elinde bir bakraç, sağ elinde bir testi;
Su başında bunları doldurmaya getirdi.
Ben, testiyi gösterip şöyle dedim:
— Oğlum, bak!
Bilir misin, hamuru bunun nedir? Şu toprak!...
Toprak diyip hor bakma; o bir aziz sinedir,
Çocukları üstüne titreyen bir ninedir,
Ondan bir şey isteyen hiç bir vakit boş kalmaz,
Yoksulluğun karanlık zindanında bunalmaz.
Şu kadar ki o, terli alınları alkışlar.
Nasır bağlı ellere zenginlikler bağışlar.
Her gördüğün şen yuva, mesut insan onundur;
Bu dünyada çalışmak herkes için kanundur.

Çömlekçi de başını bu kanuna eğerek
İçersinden demiş ki: «Bana dahi iş gerek;
Bir insanın elinden bir şey yapmak gelirken
Zengin yerin üstünde yoksul kalmak. Bu, neden?
Eğer kişi sefilse, bu kendinin suçudur;
O isterse saadet sarayında oturur.
Çömlekçilik, hayır ben, hiç bir işten utanmam;
Canım tende oldukça çalışmaktan usanmam.
Benim kirli önlüğüm bana büyük şan verir.
Bir zanaat adamı olduğumu gösterir.
Yüzde isler, çamurlar... Bunlar leke değildir;
Irz ve namus karası alnı yere eğiltir;
Yiyeceğim ekmeği terim ile kazanmak
Benim için mukaddes bir vazife olacak!...»

Bu erkekçe düşünce onu işe saldırtmış,
Çömlekçinin çamurlu teknesine daldırtmış.
Pek az vaktin içinde zanaatı öğrenmiş.
Yeni biçim testiler yapmaklığa özenmiş.
Bu uğurda yorulmuş; gece, gündüz didinmiş;

Lâkin sonra ün almış, birçok para edinmiş!
Bak evlâdım, zanaat, ne mübarek bir iştir;
Şu çiğnenen toprağa nasıl şeref vermiştir.
Bir ustanın elinde her şey değer buluyor;
Hakir çamur yığını halis altın oluyor!..